

איש זה עמד למות בגלל מחסור בכליה מלאכותית פנויה — ואותו זמן היו במחסן שתי כליות חדשות אשר לא הוצאו כלל מאריותיהן!

גזר-דין מזווית בגלל 5000 ל"י

צדוק סבאן

פן להדסה בתל-אביב, ושם קיבלו את צדוק לכלייה מלאכותית, והצילו אותו ברגע זה אחרון ממש.

כליות שבשימושן. ואכן — עובדה היא, שכאשר נתבקש לקבל לטיפולו את סבאן — עשה זאת והציל את חייו. מקור השערוריה הוא בבלגאן הביורוקראטי, שביגלו נוצר אי-התיאום בין בתי-החולים השונים, שלא ידעו אחד מהשני — איך תאם שעולל היה, במקרה זה, לעלות בן חייאדם. כאשר התברר בהדסה ירושלים כי

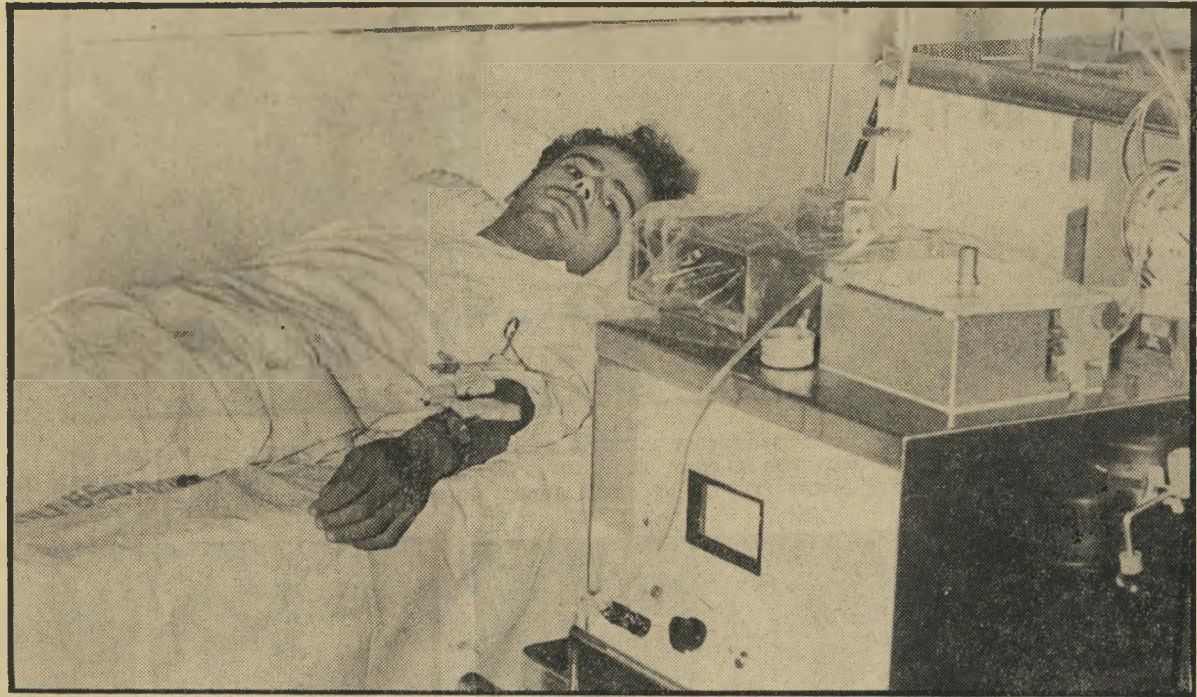
תיערון חקירה

צדוק סבאן גילה את מחלתו לראשונה ער מלחמת ששת-הימים, כאשר גילה שח בדמו. הוא היה אז בשירות כדור, ונשל לא שפון. עם פרוץ המלחמה חזר ליחידת לחם בירושלים בקו הראשון כאיש קשר. לפני ארבעה חודשים נתקף מחדש מחלתו. הוא נאלץ לנטוש את עבודתו בטכנאי אלקטרוניקה בשירות-ישראל ובחבר זניט, אושפז בהדסה ירושלים. הטיפול שיגרתי לא עזר, ולבסוף, כאשר החמיר מצבו, גילה לאחותו כי איבד את שתי כליותיו כליותיו והוא נזקק לכלייה מלאכותית.

אחותו נזעקה — והצילה את חייו. זו אמת העצומה, כפי שהתגלתה היא שגורד המכה היה מופעל לא בגלל 30 אלף הל שלא היו לה — אלא בגלל סכום מגוון יחסית של 5,000 ל"י בלבד. שכן ד"ר צצק מהדסה תל-אביב אשר קיבל את סבאן לאו הטלפון משרה-בריאות והציל את חייו, גילה שביכולתו להשיג כללייה מלאכותית, גם לא חדשה ולא מודרנית. במחיר 500 ל"י.

במחיר כזה, נראה באמת ובתמים שקו מגובם הוא להרשות לצעיר בן 22 למו להיערך כאן חקירה יסודית. אין צורך להגיש אשמים. הדבר העיקרי הוא, לבנות שי כזו, שלא תאפשר חזרה על הביזיון.

לא במחיר 5000 ל"י, לא במחיר 30 ל"י, ולא בכל מחיר בעולם.

ליד כליית ההצלה

אלף ל"י. מאיפה אשיג סכום כזה? בייאוש ניגשתי לידועות אחרונות. ביקשתי עזרה. מיד פורסמו על מיבצע התרמה בשבילי, ובמהירות נאספו 20 אלף ל"י. יותר לא זו. "בייאוש, לא ידעתי לאן לפנות. לא יודע עת איך, אבל פתאום מצאתי את עצמי בלישכתו של שרה-בריאות. השארתי לו מכתיב, סיפרתי לו הכל, אמרתי לו שהוא תקוו תנו האחרונה. "והוא באמת זה שהציל אותנו. הוא טיל-

צדוק סבאן במיטתו ב בית-החולים הדסה בתל-אביב, לאחר שאיבד את הכרתו, בעקבות הפסקת פעולתן של שתי כליותיו, נדרשה התערבות האישית של שרה-בריאות וקיסור שטייטוב כדי להציל את חייו. רק הצמדתה המהירה של הכלייה המלאכותית הצילה אותו.

מספרת יונה: "כשסיפרו לי הרופאים ב בית-חולים הדסה בירושלים שמצבו של צדוק חמור מאוד, ואם לא אשיג כללייה מלאכותית במהירות — זה יהיה סופו, הרגשתי שה שמיים נופלים עלי. רצתי להדסה בכיתי. התחננתי, צעקתי — שום דבר לא עזר. ר בינתיים, כל יום קירב את צדוק לקיברו. לבסוף הוא כבר היה בעילפון ולא הכיר אותי. "התחלתי לחשוב בייאוש, מאיפה אשיג את המכשיר. אמרו לי שהמחיר הוא 30

סבאן זקוק לכלייה מלאכותית, ניסה בית-החולים למצוא לו מקום בכמה בתי-חולים אחרים — אולם משום מה לא טרח אפילו להרים טלפון להדסה תל-אביב. מבלי לעשות פעולה יסודית זו, הודיע הדסה ירושלים לאחותו של החולה כי עליה למצוא כל-ייה מלאכותית — או שאחיה ימות. בכלל נראה שהקשר בין שני בתי-החולים צולע. רק לפני שבועיים הכריז ד"ר צצקוס, מבית-חולים הדסה בירושלים, בראיון בקול-ישראל, שאם היה לו מקרה